

Arrest

nr. 124 720 van 26 mei 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 19 februari 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 16 januari 2014 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14ter).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 22 april 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. LIEBAUT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Over de rechtspleging

1.1. Aan verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van verzoekende partij te leggen.

1.2. Ambtshalve moet daarnaast door de Raad worden opgemerkt dat artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) luidt als volgt:

*“De annulatieprocedure verloopt op dezelfde wijze als bepaald in de artikelen:
– 39/71;*

- [...];
- 39/73, § 1;
- 39/73-1;
- 39/74;
- 39/75;
- 39/76, § 3, eerste lid, met uitzondering van de beroepen inzake de beslissingen vermeld in de artikelen 57/6, eerste lid, 2° en 57/6/1 die overeenkomstig artikel 39/76, § 3, tweede lid, worden behandeld;
- 39/77, § 1, derde lid.

De verwerende partij bezorgt de griffier, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesememorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesememorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesememorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen synthesememorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een synthesememorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.

Indien de verzoekende partij tijdig een synthesememorie heeft ingediend of de griffie in kennis heeft gesteld dat zij geen synthesememorie indient, wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.”

Artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet voorziet dat de verzoekende partij die daarom heeft verzocht *“over een termijn van vijftien dagen [beschikt] om een synthesememorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat”*.

Artikel 39/81, zesde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Raad het ontbreken van het vereiste belang vaststelt wanneer de verzoekende partij geen synthesememorie *“zoals bedoeld in het vijfde lid heeft ingediend”*.

Uit de samenlezing van het vijfde en zesde lid van artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet blijkt dat de voorwaarde van tijdigheid en de voorwaarde dat alle middelen moeten worden samengevat, cumulatief vervuld moeten zijn opdat de Raad uitspraak zou kunnen doen op basis van de synthesememorie. Indien de wetgever immers enkel zou hebben gewild dat de synthesememorie binnen de voorgeschreven termijn werd ingediend, had hij in het zesde lid van artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet de woorden *“zoals bedoeld in het vijfde lid”*, achterwege gelaten. Blijkens het gebruik van die woorden is het duidelijk niet voldoende dat verzoekende partij louter door het tijdig indienen van een memorie blijkt geeft van haar volgehouden belangstelling om de vernietiging van de aangevochten beslissing na te streven, maar moet die memorie inhoudelijk ook nog overeenstemmen met het bepaalde in het vijfde lid van artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet, met andere woorden de aangevoerde middelen samenvatten. De sanctie dat de Raad, ook wanneer verzoekende partij tijdig een niet wetsconforme synthesese-

memorie neerlegt, het ontbreken van het vereiste belang dient vast te stellen blijkt derhalve zonder meer direct en ondubbelzinnig uit de tekst van de wet.

De Raad stelt in voorliggende zaak vast dat verzoekende partij in de synthesememorie haar middelen zoals uiteengezet in het inleidende verzoekschrift niet samenvat, doch deze zonder meer integraal herneemt met toevoeging van een aantal bemerkingen als reactie op de nota van verwerende partij. Het loutere feit dat verzoekende partij in haar synthesememorie de initiële tekst van haar verzoekschrift heeft aangevuld met een beperkte repliek – zo in casu al kan worden gesproken over een repliek nu verzoeker in wezen slechts stelt dat de nota met opmerkingen geen antwoord biedt op de in het eerste middel aangevoerde kritiek en er niet wordt gerepliceerd met betrekking tot het tweede middel – laat echter niet toe te concluderen dat dit procedurestuk toch wetsconform zou zijn en dat de in artikel 39/81, zesde lid van de Vreemdelingenwet voorziene bepaling niet van toepassing zou zijn. Indien in geval van repliek de middelen gewoon zonder samenvatting ervan in de synthesememorie hadden mogen worden hernomen, had de wetgever dit moeten aangeven, hetgeen hij niet heeft gedaan. In de parlementaire voorbereiding van de wettekst is er voor een andere interpretatie overigens ook geen indicatie te vinden.

Ter terechtzitting werd de raadsman van verzoekende partij uitgenodigd om een standpunt in te nemen omtrent de vraag of de thans ingediende synthesememorie voldoet aan de vereisten van de synthesememorie zoals bepaald in artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet, gezien de aangevoerde middelen in dit procedurestuk niet werden “*samengevat*”. Hij weerlegde de door de Raad gedane vaststellingen evenwel niet door te stellen dat wat precies wordt bedoeld met een synthesememorie zal dienen te blijken uit later te voeren procedures.

De Raad kan slechts vaststellen dat geen wetsconforme synthesememorie werd neergelegd.

Overeenkomstig artikel 39/81, zesde lid van de Vreemdelingenwet wordt bijgevolg het ontbreken van het vereiste belang vastgesteld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig mei tweeduizend veertien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK